

Sociální prevence kriminality

Cílem textu je ukázat některé z hlavních možných směrů v sociální prevenci kriminality, a to z úhlu pohledu kriminologického a částečně sociologického. Důvodem pro takový přístup je stále aktuální potřeba analýzy kriminálního vývoje a způsobu, jak jej můžeme ovlivnit. Práce sestává ze tří hlavních kapitol, dále rozdělených na podkapitoly. První kapitola je úvodní a obsahuje některé základní teze jako přípravu pro nadcházející problematiku, včetně důrazu na vzdělávání. Druhá kapitola je rozčleněna na dvanáct podkapitol, z nichž každá se věnuje odlišné oblasti a některé jsou ještě dále rozděleny. První podkapitola se zaměřuje na rodinu a její vztah k problematice vzdělávání a zahrnuje také poznámky k jazykovému kódu. Druhá podkapitola bere v úvahu kulturu jakožto pozadí pro vzorce chování a hodnotovou orientaci. Třetí podkapitola zdůrazňuje význam autorit, zatímco čtvrtá podkapitola se soustředí na vzdělávání. Čtvrtá podkapitola je zároveň jedna ze dvou dále rozčleněných, obsahuje část týkající se vztahu mezi vzděláváním a kriminalitou v dospělosti. Pátá podkapitola je věnována osobnosti. Šestá podkapitola, zabývající se problematikou skupin, je druhou kapitolou dále rozdělenou, neboť zahrnuje i část věnovanou etiologii kriminality a teorii nerovností Ch. Tillyho. Sedmá podkapitola zvažuje aspekty uznání a přerozdělování a osmá podkapitola směřuje k problematice genderu. Devátá podkapitola pouze stručně uvádí určité poznámky vztahující se k zaměstnání a desátá činí obdobně ve vztahu k médiím. Jedenáctá podkapitola zmiňuje možný vliv prostředí. Poslední podkapitola druhé kapitoly nabízí možné alternativní dělení trestných činů pro potřeby sociální prevence kriminality. Poslední kapitola shrnuje výše uvedené teze a navrhuje další možný výzkum v této oblasti.